

opnaaet en bedre Sikkerhed til Dækning af Seddelemmissionen, end der var efter det oprindelige Lovforslag. Forskellige omtvistelige Punkter er blevet afhjulpet paa en Maade, der sikkert maa anses for bifaldsværdig, og som ogsaa har vundet Regeringens Tilslutning ligesom, saa vidt jeg ved, ogsaa Nationalbankens Direktions, derimod ikke endnu Aktiehavernes, men forhaabentlig vil den ogsaa opnaa deres Anerkendelse. Der er i det hele ved Lovforslaget, som det nu foreligger, aabnet Mulighed for Nationalbanken til i videre Omfang end nu at imødekomme Næringslivets, Handelens og Omsætningens Krav uden paa nogen afgørende Maade at svække den Sikkerhed, der i Pengevæsenets, i Statens Interesse maa fordres. Fordelene for Nationalbanken er maaske noget mindre, end de var efter det oprindelige Regeringsforslag; men det forekommer mig, at de er tilstrækkelige til at vinde ogsaa Aktionærforsamlingens Bifald. Jeg vil altsaa i det hele paa min Gruppes Vegne kunne støtte de Punkter i Lovforslaget, som man er blevet enig om fra alle Sider i det andet Ting, og som ogsaa Regeringen nu tiltræder og tiltraaer.

Der er et enkelt Punkt indenfor det, der er Hovedsagen i Lovforslaget, hvorom der ikke har været Enighed i det andet Ting, og med Hensyn til hvilket jeg for mit Vedkommende, og vistnok ogsaa for min Gruppes, maa tage noget Forbehold. Det er den Paragraf, der bestemmer, at Stillingen som kongelig Bankkommissær skal gaa over fra Justitsministeren til Handelsministeren. Dersom den kongelige Bankkommissærs Opgave var den at varetage det, som den oprindelige Oktroj af 1818 foreskrev som Bankens tredie Opgave, nemlig at fremme Pengeomløbet til Lettelse for Produktion, Handel og Omsætning, hvis det var den kongelige Bankkommissærs Opgave at føre Tilsyn med, at Direktionen ikke lod denne Opgave uanset, ja, saa vilde jeg naturligvis sige, at det var en Ting, som en Justitsminister som saadan ikke har den egentlige Indsigt i, i alt Fald ikke kan forudsættes at have Indsigt i, men at det maatte være en Minister for Handelen, som havde at paase dette; thi kun han kunde forudsætningsvis have den Indsigt i Bankledelsen og Forretningsledelsen, som denne Opgave vilde forudsætte hos Bankkommissæren.

Men det har aldeles ikke nogen Sinde været Bankkommissærens Opgave, hverken efter Oktrojen af 1818 eller efter Oktrojen af 1907, at han skulde have noget med den daglige Forretningsledelse at gøre eller have Ansvar for denne. Han sættes ved Siden af Direktionen af en ganske anden Grund, nemlig for at varetage det, som Oktrojen af 1818 sætter som Bankens første Opgave, at fremme Befæstelsen og Sikringen af Statens Pengevæsen. Det er denne Pligt til at iagttage, at Hensynet til Omsætningens Tarv, Seddelemmissionen, skal holdes indenfor de Grænser, som Sikringen af Statens Pengevæsen kræver; det er Pligten til at paase dette, der paahviler Bankkommissæren, saaledes som det udtrykkeligt hedder i Motiveringerne af Bankkommissærembedets Oprettelse i Oktrojen af 1818, hvor det nærmere beskrives, hvad hans Opgave skal være. Hans Opgave er ikke at blande sig i Forretningens Ledelse; med Hensyn til denne har han kun at paase, at man holder sig indenfor de i Oktrojen foreskrevne Grænser, og hvis han efter Forhandling med Repræsentanterne ikke kan blive enig med disse angaaende en Beslutning af Direktionen, skal han forelægge denne, ikke for en administrativ Myndighed, men for Højesteret, det vil altsaa sige for en Myndighed, der heller ikke kan forudsættes som saadan at have egentlig bankmæssig Indsigt. Den bankmæssige Ledelse af Forretningerne vedkommer ikke Bankkommissæren, men kun Grænsens Iagttagelse, og det er en Opgave, som forudsætningsvis altid maa siges at ligge Justitsministeren nærmere som den, der i det hele taget skal sørge for Lovenes Overholdelse og eventuelt føre Afgørelsen ind for Domstolene, her altsaa Højesteret. Og ganske det samme gør sig gældende i Oktrojen af 1907, naar det paalægges Direktionen at give maanedlige Beretninger til Bankkommissæren om Omløbets Forhold til Dækningsreglerne og, hvis disse Regler ikke er iagttagne, da senest inden næste Maanedes Udløb at give Indberetning og Meddelelse om, at det normale og statutmæssige, oktrojmæssige Forhold er restitueret. Ligeledes forskrives det i Oktrojen af 1907, at naar Direktionen vil foretage Forandringer i Reglementet for Ledelsen af Forretningerne, skal det forelægges Bankkommissæren til Godkendelse, og denne har derved at paase,